

ताम्बूलं

ताम्बूल

ताम्ब

पौरोहित्यं याजनश्च देवत्वं ग्रामयाजकम् ।
विष्णुसेवापराधश्च तथा नामापराधकम् ॥
असतृप्रतिग्रहं देवि ! साङ्गल्पमाभिचारिकम् ।
यशुजैवादिहननं पातकञ्चोपपातकम् ॥
अतिपापं महापापमनुपातकमेव च ।
लोभं मोहमहङ्कारं कामं क्रोधं मदन्तया ॥
एतद्व्यदपरं कर्म गृह्णित्व वरानने ! ।
राजसं तामसं प्रोक्तं मया च मुनिभिः सदा ॥”
इति पाद्मीतरखण्डम् ॥

तामसिकं, त्रि, (तमसा तमोगुणेन निवृत्तम् ।
तमस् + ठञ् ।) तामसम् । तमोगुणकार्यम् ॥
तामसी, स्त्री, (तमोऽन्धकारः प्राधान्येन अस्ति
अस्याम् । तमस् + अण् । स्त्रियां ङीष् ।)
निष्ठा । दुर्गा । इति मेदिनी । से, २५ ॥ जटा-
मांसी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तमोगुणसम्ब-
न्धिनी । यथा, देवीभागवते । ३ । ८ । ५ ।
“सात्विकी राजसी चैव तामसी च तथा परा ।
अज्ञातु त्रिविधा प्रोक्ता मुनिभिस्तत्त्वदर्शभिः ॥”)

तामिसं, स्त्री, (तमिसं अन्धकारततरख्यस्येति ।
तमिस + अण् ।) अन्धकारमयनरकम् । इति
मनुः ॥ परविज्ञापकलत्रापहर्षा यमदूतेर्निपा-
त्यते यत्र । इति श्रीभागवतम् ॥ (अन्धकारमये,
त्रि । यथा, महाभारते । ३ । १६२ । १० ।
“तामिसं प्रथमं पदं वीतशोकमयो वस ॥”
अन्धकारविचारिणि । यथा, रघुः । १५ । २ ।
“लवणेन विष्णुमेत्यास्मान्मिसिञ्च तमभ्यधुः ॥”)

तामिसः, पुं, (तमिसं तमोगुणोत्थः क्रोधः
प्रचुरतयास्येति । अण् ।) भोगेच्छाप्रतिघाते
क्रोधः । इति श्रीभागवतटीकायां खामी ॥
(यथा, भागवते । ३ । १२ । २ ।
“सवर्णान्येभ्यस्तामिसमप तामिस आदिज्ञतु ॥”)

ताम्बूलं, स्त्री, (तम + “खर्जिपिङ्गादिभ्य ऊरो-
रुचौ ॥” उर्णा । ४ । ६० । इति ऊलच् वृगा-
गमो दीर्घश्च ।) पर्णम् । पान इति भाषा ।
अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्ण-
त्वम् । मधुरत्वम् । चारुत्वम् । कषायत्वम् ।
वातहृत्प्रकफदुःखदोषनाशित्वम् । कामादि-
सन्दीपनत्वम् । स्त्रीसम्बाधनभूषणत्वम् । घृति-
वृत्तपाटवोत्साहकान्तिकारित्वम् । सुप्तोत्थिते
मुक्तं च प्रसूतत्वम् । दन्तास्यदृग्गदे त्वाच्यत्वम् ।
खर्गोपि दुर्लभत्वश्च । इति राजवल्लभः ॥

अपि च । तीक्ष्णत्वम् । पीनसकासनशित्वम् ।
रुच्यत्वम् । दाहकारित्वम् ॥ * ॥ कृष्णपर्णस्य
गुणाः । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कषायत्वम् ।
दाहवक्रजाद्यमलधारित्वम् ॥ * ॥ शुभपर्णस्य
गुणाः । श्लेष्मतामयनाशित्वम् । पथ्यत्वम् ।
रुच्यत्वम् । दीपनत्वम् । पाचनत्वम् ॥ * ॥

सटाष्टोडितताम्बूलभक्षणगुणाः । सुखरोगजाद्य-
दोषवातारोचकरक्तमलविष्टभ्रकान्तिकारित्वम् ॥
त्रिरात्रचोडितभूयोजलयोजितताम्बूलगुणाः ।
उत्तमत्वम् । रुचिवलकारित्वम् । त्रिदोषान्ति-
नाशित्वम् ॥ * ॥

“शिरापर्णं तु श्रेष्ठित्वं कुर्यात्तस्यासृष्टद्वयः ।
श्रीर्णं त्वगदोषदन्तस्य भक्षिते तु सितासिते ॥
अनिघाय सुखे पर्यं पूर्णं स्वादयते नरः ।
मतिभंगो हरिद्रः स्यादन्ते न स्मरते हरिम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

“पर्णमूले वसेद्वाधिः पर्णान्ये पापसञ्चयः ।
चूर्णपर्यं हरेदायुः शिरा बुद्धिविनाशिनी ॥
नायुरग्रे विधं मूले मध्येऽलम्पीर्यवस्थिता ।
तस्माद्यच्च मूलश्च मध्यं पर्णस्य वर्जयेत् ॥
चूर्णाधिकं हरति गन्धमथाधिपूर्गं
रागं तथाधिकदलश्च सुगन्धिकारि ।
ताम्बूलसुप्तममिदं रचनयभिन्न-
पर्यं निष्ठास्यधिकखण्डितपर्यमिदं ॥

ताम्बूलं न हितं प्रोक्तं शरीरे रुचदुर्बले ।
ज्वरास्यश्रीषपित्तसामदन्तच्छीरोरिगिषु ॥
ताम्बूलाद्युपयोगात् स्याच्छीषः पित्तानिजासता
देहदृक्केशदन्तापिञ्जोन्नवयंजलजयः ॥”
इति राजवल्लभः ॥ * ॥

“विना पर्यं सुखे दन्ता गुवाकं भक्षयेद्यदि ।
तावद्भवति चण्डालो यावद्दङ्गां न गच्छति ॥”
इति कर्मलोचनम् ॥ * ॥

“ताम्बूलं विधवास्त्रीणां यतिनां ब्रह्मचारिणाम् ।
तपस्विनाश्च विप्रेन्द्र ! गोमांससदृशं ध्रुवम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डम् ॥ * ॥

अस्य नामानि गुणाश्च । यथा, भावप्रकाशे ।
“ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागिनी नागवल्लरी ।
ताम्बूलं विशदं रथं तीक्ष्णोष्णं तुवरं सरम् ॥
वश्यं तिक्तकटुचारं रक्तपित्तकरं लघु ।
बलं श्लेष्मास्यदौर्गन्धमलवातश्रमापहम् ॥”
ऋतुकम् । इति मेदिनी । ले, ६७ ॥

ताम्बूलकरङ्कः, पुं, (ताम्बूलस्य ताम्बूलरचणाय
वा करङ्कः ।) ताम्बूलपात्रम् । पानेर वाटा इति
भाषा ॥ तत्पर्यायः । स्यगी २ । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ३२२ ॥

ताम्बूलदः, त्रि, (ताम्बूलं ददातीति । दा + कः ।)
ताम्बूलदाता । तत्पर्यायः । वाग्गुलिकः २ ।
इति त्रिकाश्लेषः ॥

ताम्बूलपत्रः, पुं, (ताम्बूलस्य पत्रमिव पत्रमस्य ।)
पिण्डाद्युः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (ताम्बूलपर्यं,
स्त्री । यथा, सुश्रुते । १ । ४६ ।
“ताम्बूलपत्रं तीक्ष्णोष्णं कटुपित्तप्रकोपनम् ॥”)

ताम्बूलरागः, पुं, (ताम्बूलस्य चञ्चितताम्बूलस्य
राग इव रागोऽत्र ।) मस्करः । इति हारा-
वली । १३३ ॥ ताम्बूलस्य रङ्गश्च ॥

ताम्बूलवल्किता, स्त्री, (ताम्बूलस्य वल्ली ततः स्वार्थं
कन् टापि पूर्वञ्च स्वश्च ।) ताम्बूली । इति शब्द-
रत्नावली ॥

ताम्बूलवल्ली, स्त्री, (ताम्बूलस्य वल्ली ।) ताम्बू-
लता । पानेर गाह् । इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
ताम्बूली २ नागवल्ली ३ । इत्यमरः । २ । ४ ।
१२० ॥ पर्णलता ४ सप्तशिरा ५ सर्पलता ६
फसिवल्ली ७ मुजगलता ८ भक्ष्यपत्रा ९ । इति

राजनिर्घण्टः ॥ ताम्बूलवल्किता १० पर्णवल्ली ११
ताम्बूलीः १२ । इति शब्दरत्नावली ॥ नागिनी १३
नागवल्लरी १४ । इति भावप्रकाशः ॥

ताम्बूली, स्त्री, (ताम्बूल + गौरादित्वात् संज्ञायां
वा ङीष् ।) ताम्बूलवल्ली । इत्यमरः । २ । ४ । २० ॥
(यथा, कथासरित्सागरे । ६ । ८१ ।
“ताम्बूलीश्च सद्धान्मानिमातातिलकयुक्तिभिः ॥”)

ताम्बं, स्त्री, (तस्यते आकाङ्क्षते इति । तसु
काङ्क्षायाम् + “अभितन्वोर्दीर्घश्च ॥” उर्णा । २ ।
१६ । इति रक् उपधाया दीर्घश्च ।) तैजस-
घातुविशेषः । तामा इति तांवा इति च भाषा ॥
तत्पर्यायः । ताम्नकम् २ शुक्लम् ३ न्दच्छ-
सुखम् ४ इष्टम् ५ वरिष्ठम् ६ उद्भ्रमरम् ७ ।
इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥ द्विष्टम् ८ उद्भ्रमरम् ९
औद्भ्रमरम् १० उद्भ्रमरम् ११ औद्भ्रमरम् १२ ।
इति तट्टीका । तपनेष्टम् १३ अन्धकम् १४
अरविन्दम् १५ रविलोहम् १६ रविप्रियम् १७
रक्तम् १८ नेपालिकम् १९ रक्तघातु २० सुनि-
पित्तलम् २१ अर्कम् २२ सूर्याङ्गम् २३ लोहि-
तायसम् २४ । इति शब्दरत्नावली ॥ सुपकस्य
तस्य गुणाः । मधुरत्वम् । कषायत्वम् । तिक्त-
त्वम् । विपाके कटुत्वम् । शीतलत्वम् । कफपित्त-
विबन्धनशूलपाङ्कदरगुल्मनाशित्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ अन्धत्वम् । चारुत्वम् । रोपण-
त्वम् । लघुत्वम् । वेखनत्वम् । अशीर्णरक्तुद्ध-
कासश्वासस्यपीनसाल्मपित्तशोधकामिनाशि-
त्वम् । अल्पहृद्बलश्च । इति भावप्रकाशः ॥

परिखामशूलश्लेष्मवायामशूलवहुरोगनाशित्वम् ।
शुद्धिकारित्वम् । बलाशुक्तेः पुष्टिशुष्टिकारित्वं
नित्यसेवने वलीपलितनाशित्वम् ॥ * ॥ ऋदु-
वेष्टितशूरणकन्दगर्भनिहितगोमयायिभस्मीकृत-
पञ्चान्तद्वारा पञ्चपुटदत्तताम्बस्य गुणाः ।
वान्तिभ्रान्तिशूलाधिमान्वाल्मपित्तनाशित्वम् ।
बलकारित्वम् ॥ * ॥ अशोधितताम्बदोषाः ।
आयुःशुक्रबलनाशित्वम् । रोगदृष्टिच्छर्दिभ्रच्छर्दि-
भ्रमस्नेदानारोगकुष्ठशूलविदाहस्वेदारुचिपित्त-
सन्नापकारित्वम् । विषतुल्यत्वम् । इति सुख-
बोधः ॥ * ॥ तस्योत्पत्तिर्धया,—
“सुक्रं यत् कार्तिकेयस्य पतितं धरणीतले ।
तस्मात् ताम्बं समुत्पन्नमिदमाहुः पुराविदः ॥”
तस्य लक्षणं यथा,—
“जपाकुसुमसङ्काशं स्निग्धं ऋदुं घनं चमम् ।
लोहवागोष्णित्वं ताम्बं भारण्याय प्रशस्यते ॥
कृष्णरुचमतिस्तम्बं श्वेतेषापि घनासहम् ।
लोहनागशुतश्चेति सुखं दुष्टं प्रकीर्तितम् ॥”
तस्य शोधनविधिर्धया,—
“पतलीकृतयत्राणि ताम्बस्यामौ प्रतापयेत् ।
निषिञ्चेत् तप्तप्रानि तैले तन्ने च काङ्गिके ॥
गोमूत्रे च कुलत्यानां कषाये च त्रिधा त्रिधा
एवं ताम्बस्य पत्राणां विशुद्धिः संप्रजायते ॥”
अथ तस्य भारणविधिर्धया,—
“रुद्ध्यायि ताम्बपत्राणि कला संसृजयेद्बुधः ।